

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013243
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118013243.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaných M. L. a V. H. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 219 ods. 1 Tr. zák.,, o odvolaní obžalovaných M. L. a V. H. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 9.4.2019, č.k. 1T/94/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.6.2019, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k bodu I. rozsudku.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodený J. W., nar. XX.X.XXXX, podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní M. L. a V. H., uznaní za vinných z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 216 ods. 1 Trestného zákona a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 219 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v dobe približne od 01:00 hod. do 05:00 hod. dňa 11. augusta 2018 v obci E. na Z. ulici pred rodinným domom č. XXX/XX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s W. I. z otvorenej garáže bez brány na neoploštenom pozemku zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, sa zmocnili tam odstaveného neuzamknutého osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, EČ: TT844FL, farby strieborná metalíza, VIN: TMBZZZ1U3X2230536, v hodnote 1.587,50 € bez DPH, a to bez súhlasu jeho majiteľa - poškodeného J. W., spolu s ďalšími vecami nachádzajúcimi sa v tomto motorovom vozidle, a to aj platobnej karty č. XXXX XXXX XXXX XXXX vydanéj k osobnému účtu poškodeného J. W. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedenému v M. M., a.s., s úmyslom toto motorové vozidlo, ktoré naštartovali pravým náhradným kľúčom odloženým vo vozidle, prechodne použiť na cestu do mesta M., kde v predajni obchodnej siete COOP Jednota na Ulici D. Štúra 1012 v dvoch prípadoch si spoločne vybrali tovar a prišli k pokladni, kde dňa 11. augusta 2018 odcudzenou platobnou kartou číslo XXXX XXXX XXXX XXXX vydanou J. W. k jeho účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zaplatili za zakúpený tovar, a to v čase asi o 06:08 hod. sumu vo výške 18,80 € a v čase asi o 08:13 hod. sumu vo výške 19,50 €, čím spôsobili J. W. škodu v súhrnnej výške 38,30 €,

za to súd obžalovanému M. L. podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému V. H. podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s prihladnutím na § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.03.2017 sp. zn. 1T/14/2017, právoplatným dňa 09.10.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaných v prípade skutku v bode 1/ zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému J. W., nar. XX.XX.XXXX v Z. O., trvale bytom E., Z. XXX/XX, škodu vo výške 1.585,80 €, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť v tejto lehote škodu zaplatiť). Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného J. W., nar. XX.XX.XXXX v Z. O., trvale bytom E., Z. XXX/XX, so zvyškom svojho uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Ohľadom ďalšieho skutku (v obžalobe pod bodom 2) okresný súd obžalovaného M. L. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 19.12.2018 sp. zn. 2Pv 461/18 právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v období približne od 18:30 hod. dňa 16. augusta 2018 do 07:00 hod. dňa 17. augusta 2018 v G. na G. ulici č. XXXX/X vošiel do bytového domu, kde presne nezisteným spôsobom odstránil visiaci zámok na riadne uzamknutých dverách spoločných pivničných priestorov, tzv. bývalej kočikárne, a prekonal aj uzamknutie dverí, následne vošiel dovnútra, odkiaľ odcudzil 2 ks teleskopických rybárskych udíc zn. Carbo s 2 ks rybárskych navijakov zn. Delphin, zn. Crivit FR 4604, rybársky navijak zn. Balzer, celokovový plochý skrutkovač a športovú rybársku tašku, čím spôsobil majiteľovi J. N. škodu vo výške 62,25 € a ďalej odcudzil 4 ks letných pneumatík zn. Wind Force, Catchgre GP 100 s rozmermi 195/65 R16 H91, čím spôsobil majiteľke N. N. škodu vo výške 114,40 €, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodenú N. N., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom G., G. XXXX/X, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania obaja obžalovaní v rozsahu výroku o treste, a výroku o náhrade škody, ktoré následne odôvodnili viacerými podaniami, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania poukázal obžalovaný V. H. na to, že už v prípravnom konaní nepostupovali orgány správne, keď osobu, ktorá sa priamo priznáva k spáchaniu skutku vypočúvali len ako svedka, nie ako obvineného. Právna kvalifikácia v obžalobe nebola správna. Poukázal na trestný rozkaz, kde mu bolo uložených 30 mesiacov, s jednou poľahčujúcou okolnosťou, on podal odpor kvôli nesprávnej kvalifikácii, ale prokurátor odpor nepodal, preto nepripadá do úvahy vyšší trest ako mu bol pôvodne uložený. Zaviazal ma aj k náhrade škody, ktorú nespôsobil. Po skončení dokazovania mu nebolo oznámené, že sa bude meniť právna kvalifikácia. Súd mu nemôže vytykať, že sa ku skutku nepriznal, pretože ide o zákaz sebaobviňovania. Chce požiadať, aby bol procesne ustálený páchatel krádeže motorového vozidla, ktorým je W. I. a je aj páchatelom vznikutej škody. Obhajca obžalovaného doplnil, že mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa k stíhanému činu priznal a oľutoval ho, sporná zostala len právna kvalifikácia. Žiada aj o priznanie poľahčujúcej okolnosti, že sa pričínil o odstránenie následkov a nahradil časť spôsobenej škody. Poškodenému poštovou poukážkou nahradil sumu 40 eur. Súd nezohľadnil ani priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, popisoval skutok tak, ako sa stal. Jeho výpoveď sa ďalšími operatívnymi previerkami potvrdila. Potom prichádzalo do úvahy použitie ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona a nie ods. 4. K náhrade škody namietol, že nebola ustálená hodnota motorového vozidla Škoda Octavia, znalcom stanovená hodnota nezodpovedá skutočnej hodnote škody. Navyiac za spôsobenú škodu nezodpovedajú len obžalovaní, ale aj svedok I..

Obžalovaný L. uviedol, že motorové vozidlo nepredal, ale uviedol osobu, ktorá mala predmetné vozidlo naposledy prechovávať. Tá osoba nebola obvinená, ale bola svedok. Súd ignoruje poľahčujúce okolnosti. Nebolo mu umožnené sa vyjadriť k zmene právnej kvalifikácie, už nemal možnosť skutok oľutovať a urobiť vyhlásenie. Trestným rozkazom dostal 30 mesiacov nepodmienečne, v konaní pred súdom bol z jedného skutku oslobodený a v druhom sa zmenila právna kvalifikácia na miernejšiu, a

dostal trest vyšší. Malo sa ďalej dokazovať, kam zmizlo vozidlo, škoda by bola prisúdená svedkovi ako páchatelovi. Čo sa týka trestu, naposledy bol odsúdený v roku 2015, od tej doby viedol riadny život. Skutky vznikli v súbehu okolností, ak by bolo vozidlo riadne zabezpečené, nikdy by nedošlo k súbehu skutkov. Z príležitosti vzniklo jeho konanie, určite nie z úmyslu. Obhajca obžalovaného doplnil, že obžalovaný sa od začiatku priznával ku skutkom, za ktoré ho súd uznal vinným. Nemôže mu byť dané na ľarchu nesprávne posúdenie zo strany okresnej prokuratúry. Obžalovaný preto naplnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) TZ. Rovnako sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov a dobrovoľne nahradil škodu spolu s obžalovaným H.. Čo sa týka spôsobenej neoprávneným používaním cudzieho motorového vozidla, pričínil sa o jej náhradu, keď uviedol osoby, ktoré si vozidlo ponechali. Škodu okrem dvoch obžalovaných spôsobil aj W. I..

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrvali obžalovaní aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o ich odvolaniach. Prokurátor navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

K žiadosti o odňatie a prikázanie veci podanej obžalovanými H. v odvolacom konaní krajský súd konštatuje, že obsahom podania je vyjadrená nespokojnosť obžalovaného s doterajším postupom okresného súdu (aj krajského súdu) pri rozhodovaní o predchádzajúcich námietkach obžalovaného, pričom ďalej adresoval svoje požiadavky na Najvyšší súd SR. Obžalovaný tak namieta procesný postup sudcu, resp. namieta spôsob rozhodovania súdov. Ak by súd mal vyhodnotiť podľa obsahu podania toto ako námietku, o takejto námietke sa v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekoná.

Ak by podľa označenia podania malo ísť o žiadosť o odňatie a prikázanie veci, z obsahu podania vyplynulo, že ju adresuje Najvyššiemu súdu SR. Treba však k obsahu takejto žiadosti uviesť, že z podania obžalovaného nebol oznámený žiadny dôležitý dôvod na takýto postup.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaní ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku o treste a náhrade škody, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolania obžalovaných sú dôvodné len sčasti.

Čo sa týka výrokov o treste, krajský súd sa nestotožnil s odôvodnením odvolania obžalovaných. Nemožno tvrdiť, že uloženie trestu obžalovaným vo výmere 3 roky by bolo neprimerane prísne, neadekvátne a nespravodlivé.

M. L.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu o zohľadnení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona.

V tomto prípade námietka obžalovaného, že s trestom nesúhlasí a že treba prihliadnuť na nahradenie škody, na oľutovanie, na to, že skutky vznikli v súbehu okolností a na to, že trestným rozkazom dostal pôvodne nižší trest, je nedôvodná. Rovnako tak, vzhľadom na jeho osobu ako viacnásobného recidivistu, nemôže mať vplyv na ukladaný trest skutočnosť, že bol naposledy súdne trestaný v roku 2015 a odvtedy vedie riadny život.

Krajský súd sa v prípade obžalovaného M. L. plne stotožňuje s úvahami okresného súdu, ktoré ho viedli k záveru, že v jeho prípade nie je možné ukladať podmienený trest odňatia slobody. Obžalovaný sa opakovane dopúšťa rôznorodej, aj majetkovej trestnej činnosti, preto je správny záver súdu o tom, že na prevýchovu obžalovaného a na ochranu spoločnosti je nevyhnutný práve nepodmienečný trest odňatia slobody. Názor obžalovaného, že je dostatočná jeho písomne deklarovaná snaha viesť riadny život, o čom má svedčiť aj obdobie od posledného odsúdenia, počas ktorého sa nedopustil trestnej činnosti, nie je v tomto smere relevantným.

Obžalovanému boli ukladané podmienené aj nepodmienečné tresty odňatia slobody v rokoch 2000, 2001, 2003, 2004, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2012, 2013, 2014, naposledy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace a to trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.10.2015, sp.zn. OT/129/2015. Opätovne sa dopustil trestnej činnosti v auguste 2018. Vzhľadom na predchádzajúce viacnásobné odsúdenia obžalovaného je obdobie od vykonania ostatného nepodmienečného trestu odňatia slobody neprimerane krátkou dobou, ktorú súd nemôže zohľadniť ako okolnosť majúcu schopnosť ovplyvniť uloženie iného, miernejšieho trestu.

Čo sa týka námietky obžalovaného, že sa priznal, oľutoval trestnú činnosť, krajský súd konštatuje, že s týmito skutočnosťami sa okresný súd zákonným spôsobom vysporiadal. Krajský súd sa plne stotožňuje s odôvodnením rozsudku okresného súdu v časti výroku o treste obžalovaných. Rovnako je toho názoru, že na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona sa vyžaduje priznanie ku všetkým trestným činom a úprimné oľutovanie, nielen prejav formálny. K nahradeniu škody vo výške 40 eur odvolací súd podotýka, že odosielateľom uvedeným na poštovej poukážke je V. H., nie obžalovaný L., nadôvažok však obžalovaný H. vypovedal, že peniaze posielala jeho matka. Z okolností prípadu, z pomerov obžalovaných vyplýva, že o náhradu škody sa nepričinili oni osobne. Aj vo výpovediach k priebehu skutkov sa vyjadrovali tak, že nemali peniaze ani na odvoz (preto použili cudzie motorové vozidlo), len na drogy.

V. H.

Aj v prípade obžalovaného V. H. sa odvolací súd stotožňuje so záverom okresného súdu o zohľadnení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona. Preto je nedôvodná námietka obžalovaného, že súd nebral do úvahy žiadne poľahčujúce okolnosti. Okresný súd správne zohľadnil predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, pričom správne konštatoval, že u osoby doposiaľ 12 krát súdne trestanej, ktorá bola naposledy prepustená z výkonu trestu odňatia slobody 25.6.2018, teda 2 mesiace pred spáchaním prejednávaných trestných činov, je potrebné ukladať trest nepodmienečný, v jeho prípade ale súhrnný. Obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil predtým, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 28.03.2017 sp. zn. 1T/14/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.10.2018, a preto súd aj podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a primeraných obmedzení a povinností, ktorý bol obžalovanému V. H. uložený týmto skorším trestným rozkazom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia správne vysporiadal aj s možnosťou priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona u obžalovaného H.. S odôvodnením okresného súdu sa krajský súd v plnej miere stotožňuje a na toto v ďalšom odkazuje.

K odvolacej námietke obžalovaného H. k nepriznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda priznanie sa k trestnému činu a jeho oľutovanie a poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona (pričinenie sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľné nahradenie spôsobenej škody), sa krajský súd vyjadril vyššie, v časti odôvodnenia rozhodnutia ohľadom obžalovaného L..

Záverom krajský súd uvádza, že nedôvodná je aj námietka k uloženiu „miernejšieho“ trestu obžalovaným v trestnom rozkaze, voči ktorému podali odpor. Súd nie je viazaný predchádzajúcim výrokom o treste uloženým trestným rozkazom, voči ktorému bol následne podaný odpor. Rovnako tak „domáhanie sa“ možnosti urobiť vyhlásenie k trestnému činu, za ktorý boli nakoniec obžalovaní uznaní za vinných, je nedôvodné.

Obžalovaným bol ukladaný trest v upravenej trestnej sadzbe v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona a podľa trestného činu najprísnejšie trestného, t.j. § 219 ods. 1 Trestného zákona, od 28 mesiacov do 5 rokov (základná trestná sadzba od 1 do 5 rokov). Je pravdou, že stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 umožňuje pristúpiť k zníženiu trestu bez podmienenosti mimoriadnymi pomermi páchatel'a alebo okolnosťami prípadu a teda následne aj bez ohľadu na to, či je vylúčené mimoriadne zníženie trestu odôvodnené okolnosťami prípadu v prípade trestného činu spáchaného za okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby. Vždy však ide o možnosť, nie povinnosť súdu a je na jeho posúdení a vyhodnotení ďalších skutočností, či je možné v tom ktorom prípade k mimoriadnemu zníženiu a v akom rozsahu, pristúpiť. V konkrétnom prípade však ani neprišlo k splneniu podmienok na úvahu o možnosti postupu podľa uvedeného stanoviska, pretože k vyhláseniu viny ani u jedného z obžalovaných neprišlo, na čom nič podľa názoru krajského súdu nemení ani okolnosť, že súd nakoniec prekvalifikoval skutok a posudzoval ho miernejšie, ako podaná obžaloba.

Rovnako správne rozhodol okresný súd aj o spôsobe výkonu trestov u obžalovaných.

Pokiaľ však ide o samotný výrok o náhrade škody, krajský súd pri preskúmaní odvolania podaného obžalovanými zistil, že nie sú splnené podmienky na pozitívne rozhodnutie o nároku poškodeného J. W. na náhradu škody. Obžalovaní M. L. a V. H. boli uznaní za vinných zo spáchania trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 216 ods. 1 Trestného zákona. Nie je možné v takomto prípade urobiť záver, že škoda spočívajúca v hodnote doposiaľ nenájdenej osobného motorového vozidla, vznikla práve v bezprostrednej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaných, teda ako následok spáchaného trestného činu, pre ktorý boli uznaní za vinných. V tomto smere krajský súd nepovažuje úvahu okresného súdu o tom, že aktívne a spoločné konanie obžalovaných viedlo k vytvoreniu stavu odobratia vozidla z dispozície poškodeného, teda že nebyť konania obžalovaných, nebolo by došlo k vzniku škody, a preto je možné zaviazat' ich k náhrade škody, za správnu. Z uvedeného dôvodu zrušil napadnutý výrok o náhrade škody vo vzťahu k bodu I. rozsudku a keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o náhrade škody v bode I. rozsudku sám a to tak, že odkázal poškodeného J. W., nar. XX.X.XXXX, podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.